

Centralt i fredsaftalen står en mere ligelig fordeling af økonomiske ressourcer og politisk magt. Der er foreløbig aftalt en 6-årig overgangsperiode med en samlingsregering, og det sydlige Sudan er sikret mulighed for selvstændighed ved en internationalt overvåget folkeafstemning efter udløbet af perioden.

I overgangsperioden står Sudan over for enorme udfordringer under opbygningen af landet, hvis det skal undgå en tilbagevenden til en væbnet konflikt. Bl.a. de massive flygtningeproblemer af de internt fordrevne er en af de store opgaver, man står over for. En hurtig genopbygning af det krigshærgede land, herunder især udvikling af fødevarerproduktion, sundhed og uddannelsessystemer vil ligeledes være centrale elementer i den periode, der følger.

Derfor må vi også sige, at vi i Venstre er glade og positive over for de officielle tilkendegivelser, der er kommet fra verdenssamfundet, om at donere 26 mia. kr. til genopbygningen af landets sydlige ende. Den danske regering har givet tilsagn om et bidrag med ca. 500 mio. kr. over de kommende år.

Men løfterne om bistand må være klart forbundet med de betingelser, der reelt gør milliarderne til en præmie for at afslutte de uhyrligheder, vi har været vidne til. Det er nu engang sådan, at vi står over for at opbygge en fred, og det er også her, det er meget vigtigt, at vi fra international side gør en stærk indsats.

Vi kommer ikke uden om, at menneskerettighedssituationen i Sudan er stærkt kritisk. Massiv undertrykkelse og systematiske krænkelse af basale menneskerettigheder har præget så vel regeringen som oprørsbevægelsen i de områder, de har kontrolleret.

Sudan har nu mulighed for at stå som et regionalt eksempel til efterfølgelse. Det opnår man bl.a. ved det styrkebidrag, som Danmark og som Venstre også støtter, som en helt klar, naturlig forlængelse af regeringens Afrikapolitik og den linje, der er lagt op til at føre i FN's Sikkerhedsråd. Regeringens Afrikapolitik udgør et grundlag for de beslutninger af betydning for Afrika, som vi nu er med til at træffe i FN's Sikkerhedsråd. I kraft af vores sikkerhedsrådsmedlemskab har vi nu muligheden for en særlig indsats for de konfliktramte afrikanske lande.

Det er glædeligt, at der er en vilje bl.a. i Den Afrikanske Union til nu i højere grad at påtage sig ansvaret for nogle af de væbnede konflikter, vi finder i Afrika. Den positive udvikling skal Danmark støtte, og derfor støtter Venstre også

det fremsatte beslutningsforslag om et troppebidrag fra dansk side.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Sudan har, som også den foregående taler var inde på, været præget af krig og uroligheder i forfærdelig mange år. I over 20 år har der pågået borgerkrig. Der har været humanitære katastrofer, som vi ikke har set magen til. 2 millioner dræbte og 4 millioner fordrevne mennesker er tal, der taler for sig selv. Det er uhyggelige tal.

Vi har set en konflikt mellem det arabiske muslimske nord og mod oprørsbevægelserne, som de betegnes i den sydlige del, som er mere kristent domineret og måske mere afrikansk domineret. Det er glædeligt, at de parter nu ved FN's hjælp er nået til en fredsaftale inklusive våbenhvile.

Et par bemærkninger også omkring Darfur, som jo ikke omfattes af denne FN-resolution, der nu ligger til grund for vores behandling her i dag: Der foregår jo stadig væk mange ganske forfærdelige ting: mord, voldtægt, afbrænding af landsbyer osv. Her er Den Afrikanske Union jo inde med et antal soldater, og det går måske ikke alt for godt, men det er godt, at Den Afrikanske Union i sig selv er gået i gang i området. Men det ligger vel også i den resolution, vi har her i dag, at der skal ske et vist samarbejde, en vis koordinering med den FN-indsats, der nu kommer i nord-syd-problematikken.

Det folkeretlige grundlag er den FN-resolution, der blev vedtaget den 24. marts, det er nr. 1590. Det er en resolution, der beskriver, hvilke tiltag der skal gøres, og den er efter min opfattelse meget dækkende. Det er jo tanken, at der skal komme en fredsbevarende styrke på ca. 10.000 mand, som FN skal stå for. Forløberen til det, og det er her, Danmark skal deltage, baserer sig jo på SHIRBRIG, som jo er en militær kapacitet med et højt beredskab, det vil sige, at de skal kunne rykke ud med 15-30 dages varsel. Det har vist sig, at SHIRBRIG'en her, som jo har hovedkvarter i Danmark, fungerer godt, når den sættes ind. Der skal i første omgang 200 mand af sted, heraf de 45 danske soldater. Vi ved, at danske soldater gør det ganske godt i de opgaver, de her er tiltænkt, bl.a. opbygningen af et hovedkvarter og en række tilhørende funktioner